

FOAIA POPORULUI

EA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, ÎNFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

„Înși cu poporul
ca să nu rădăciți!...”

pare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
înregistrat în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 27-1943

Organ al Asociației pentru literatura română și
cultura poporului Român, „Astra”

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A
Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 86.846/1943

Țărănimea

S'a scris și s'a vorbit mereu, că suntem un Stat de țărani, cari reprezintă 80% din totalul populației, și agricultura este principala noastră sursă de producție, că suntem, deci, o țară agricolă.

Da. Acesta este adevărul.

Dar țărănimea noastră nu constituie numai majoritatea covârșitoare a populației țării, ci și pătura cu cel mai important rol în viața Statului.

Intellectualii, de tot felul și clasele conducătoare, au pornit din sânul țărănimii sănătoase. Din acest punct de vedere, cu drept cuvânt, se spune că ea regenerează mereu aceste clase, cari altfel repede ar ajunge la istorie.

Munca cea mai grea desfășurată fără preget în mijlocul naturii, de foarte multe ori potrivnică și aducătoare de mari pagube, munca cea mai cinstită și nu întotdeauna răsplătită, este munca de ogorare a țărănimii. Rodul acestei munci hrănește tot neamul și creiază Statului cele mai mari venituri.

În apărarea pământului strămoșesc tot țărănimea este aceea care îngroașă rândurile luptătorilor pe câmpurile de bătălie, jertfind nenumărate vieți pe altarul patriei, pe lângă alte multe contribuții cerute de purtarea războiului.

Iată numai câteva din multele adevăruri de necontestat, ce s'ar putea înfățișa aici.

S'ar fi convenit, așa dar, ca o clasă de importanță țărănimii noastre să se bucure, în toate împrejurările și indiferent de situațiile politice, de toată atenția oficialității. Țărănimea, la rândul ei, unită, trebuia să-și spună răspicat cuvântul întotdeauna, să-și apere interesele, să-și impună părerea și în ce privește orientările politice ale Statului.

Ori, știut este că lucrurile nu prea s'au petrecut astfel. Clase reprezentate foarte puțin numeric și având o redusă importanță ca factor productiv, și-au apărut cu îndârjire interesele, uneori exagerate, ba mai mult, și-au impus uneori și punctul de vedere politic peste înțeleptele aspirații și peste simțămintele marelui mase țărănești, care, în tăcere, amuncit din greu, a luptat și a dat mereu pentru țară.

Țărănimea să ia aminte la toate acestea.

Conștientă de forța ei, de rolul ei considerabil în economia Statului, să-și strângă rândurile pentru apă-

Tehnică și meserii

II

De curând am cetit, în „România Viitoare,” o dare de seamă a unei ședințe ținute la Prefectura Județului, unde s'a hotărât ca împreună cu Camera Agricolă să înființeze, deocamdată, pe lângă Liceul Industrial din Sibiu și Gimnaziul din Mercureș, câte o școală de tractoriști. E un semn bun și în curând vom vedea înființându-se ateliere de mecanică agricolă în comunele rurale ale ținutului nostru.

Și câte exemple nu sunt la îndemâna oricui, dela mașina de cusut tot mai mult făcând parte din zestrea gospodinelor, la sfredele mișcate cu aer, să găurească mai repede tunele în munți.

Tehnică și meseria pătrund tot mai mult în întreaga activitate omenească. Tehnica nu devine numai ca o specializare a meseriilor și lucrătorilor cu rostul de a aduce îmbunătățiri în lucrul de atelier. Întrebuințarea practică a diferitelor unelte a intrat atât de adânc în viața zilnică, încât se cere ca răspândirea cunoștințelor despre ele să se facă prin școli.

Viața de acum înainte cere o schimbare a școlii, chiar și a celei industriale. Înnul muncii în ateliere e tot atât de înălțător ca și al artei și al științei. Nu trebuie să mai existe, ca în trecut, adâncă deosebire între o muncă și alta, ca una să înălțare pe cealaltă în învățătura școlară. O împreunare bine judecată între munca de carte, cerută mai mult de trecut, și între cea manuală, izvorită din nevoile imediate ale prezentului, fără o vădită dorință de biruire a uneia dintre ele, ar fi cea mai cuminte așezare în creșterea de azi a tineretului.

rarea intereselor ei profesionale și a intereselor generale ale Statului nostru.

Să alunge din mijlocul ei și ultima urmă de ură, căci interesele ei și ale țării o cer. Să respingă, cu toată hotărârea, șoaptele viclene și cu încredere, să se strângă în jurul adevăraților ei reprezentanți, ridicați din mijlocul ei și legați prin generații de neamul nostru.

Să nu uite nicio clipă, că prin biserică noastră strămoșească și dragostea de neam, străbătut-am multe veacuri întunecoase, păstrându-ne neatință ființa de neam românesc.

Aceasta este drumul adevărat, care va duce la mântuire, ori cât de grele încercări s'ar abate asupra noastră.

Ing. L. Nicoară

Tehnica, într-o continuă perfecționare pune la îndemâna tuturor categoriilor de meseriași felurite unelte pentru ca să-și îndeplinească mai bine și mai ușor rostul lor în lume, de a produce cât mai multe lucruri folositoare în viața de toate zilele a omului. Niciodată în trecutul neamului nostru nu s'a prețuit atât de mult ca astăzi valoarea și necesitatea meseriilor independenți și inzebrați. La această prețuire n'am ajuns din prevedere ci din cauza necazurilor și a greutăților ce îndurăm.

Judecând cu seriozitate situația României pe toate fețele ei și în plus ținând seama de războiul ce-am purtat, cu toate urmările lui ca: plata armistițiului, facerea la loc a ceea ce s'a dărâmat, achitarea datoriilor înăuntrul și în afara țării, ajungem la următoarele concluzii:

e) Să sporim rodul pământului pentru a hrăni cu îndestulare populația țării și a vinde prisosul altor țări mai sărace în agricultură, dar mai bogate în produse industriale și materii prime pe care noi nu le avem. Aceasta nu se poate decât lucrând pământul cu mijloace mecanice și științifice. Din cercetările ce s'au făcut până acum rezultă că, în țările în care se lucrează după aceste reguli, pământul dă o recoltă înzecit de ori mai bună și mai bogată decât a noastră, și că proprietatea mică devine totuși o formă superioară de producție agricolă. Astfel, țaranul român, care reprezintă cam 80% din populația țării, va putea ajunge la o bună stare materială.

b) Sporirea numărului de meseriași patroni, îmbunătățirea inventarului atelierelelor lor și ajutorarea cu capital și materii prime, ca să producă acele obiecte necesare omului, pe care fabrica nu le lucrează sau nu le poate lucra.

Multe neajunsuri s'ar fi înlăturat dacă dela desființarea breslelor — acum 73 de ani — și până astăzi, Statul ar fi ajutat în mod corespunzător această meșteșugărie.

La începutul lucrului trecut meseriași și patroni din Sibiu s'au strâns într-o mare adunare. Secretarul general al Federației de meseriași a făcut o expunere a tuturor problemelor meșteșugărești. De aceste probleme „Foia Poporului” se va ocupa îndeaproape.

Meseriașilor patroni viitorul le rezervă și trebuie să le rezerve o mare

(Continuare în pag. 4-a)

Astra și lichidarea analfabetismului

Problema stărpirii analfabetismului este iarăși la ordinea zilei.

Dacă pentru generația care acum se ridică, problema științei de carte pentru toți a fost în bună parte rezolvată, lipsa învățăturii la generația adultă ce depășește vârsta de 18—20 ani, este o problemă care dă încă mult de gândit conducătorilor școlii noastre.

Analfabetismul rămâne mereu o rușine națională care stărică foarte mult cinstei pe care țara noastră trebuie să o aibă în fața altor țări.

La școală, la casa culturală, la primărie și chiar în casele sătenilor unde se pot aduna câțiva oameni, cei chemați să contribuie la ridicarea poporului, sunt îndrumați să samene știința de carte în mintea celor care n'au avut fericirea să se împărtășească de ea.

Astra, prin Cercurile Culturale, este unul din principalii factori de luminare a poporului dela sate, adică acolo unde analfabetismul e mai lătit.

Aceste cercuri grupează în jurul lor pe toți intelectualii satelor, deci pe toți aceia care sunt cei dintâi chemați să dea o mână de ajutor poporului care trebuie scos din întuneric.

Lichidarea analfabetismului din satul unde activează trebuie să fie un punct de onoare din programul tuturor Cercurilor Culturale ale Astrei. Numai atunci vor fi cu adevărat unități vii și vor contribui cu adevărat la ridicarea poporului în folosul căruia s'au angajat să lucreze.

Lucrarea împreună a tuturor intelectualilor din sat în această direcție, va da cele mai frumoase rezultate și atunci Cercul Cultural respectiv va putea arbora pe casa steagul biruinței, așa cum flutură steagul alb deasupra închisorilor din Suedia, atunci când nu au niciun deținut în ele.

Baza de plecare poate fi însăși „Foia Poporului” pe care cei chemați la luptă contra analfabetismului o vor citi o adulților analfabeți din sat, arătându-le că și ei vor putea în scurt timp să se bucure singuri de minunatele învățături pe care această Foie le aduce săptămânal în sat.

Cercul care va porni la drum cu tragere de inimă va birui și am credința că pe acești analfabeți îi va face abonați ai „Foi” care le-a deschis sufletul și le-a luminat mintea.

Așteptăm vești dela Cercuri prin „Foia Poporului”, în această privință.

At. Cojocaru

Pentru suflet

Sub steagul Astei

Pentru trup

Pe urmele Domnului

Fericiti sunt cei ce plang...

Dupa „cei saraci cu duhul“, Domnul nostru Isus Hristos ii fericeste pe cei ce plang“. Acestora le spune ca se vor mangăia.

De obicei, plânsul insofeste sau urmează unei dureri adanci și mari.

Și cu adevărat, plânsul acesta aduce o ușurare în ființa noastră, aduce o oarecare mângăiere pentru sufletul nostru. Chiar și plânsul acesta cu lacrimi aduce liniște și folos sufletului nostru. Și mai ales când lacrimile au ca izvor o părere de rău pentru oarecari greșeli în care am căzut. Sfântul Apostol Petra s'a lepădat de Mântuitorul și apoi, recunoscându-și greșala, s'a căit și a plâns cu amar. Plânsul acesta i-a adus mângăiere, mai ales pentru motivul că Domnul Hristos i-a arătat iertare.

Totuși, prin „cei ce plang“, Mântuitorul Isus Hristos ii arată pe cei care dovedesc o plângere lăuntrică. El făgăduiește mângăiere adevărată celor care simt în inima lor o adâncă părere de rău pentru păcatele în care au căzut. Aceștia își glâng în inimă greșalele lor, adică se călesc adânc în fața lui Dumnezeu. Ei recunosc că au dus o viață plină de greșeli și de păcate și se așează, prin căința adevărată, în rând cu vameșul din parabolă. Alții se văd despărtați de Tatăl Ceresc, întocmai ca fiul pierdut. El plâng această depărtare, se căiesc și se întorc de unde au plecat. În urma acestei întoarceri, Dumnezeu coboară, în sufletul lor, îndurare, milă, iertare și mângăiere.

Creștinii adevărați însă nu simt părere de rău și nici nu plâng numai pentru păcatele lor. Ei sunt intristați și plâng tot pe atât de mult și pentru iertarea aproapei lor căzut în păcate.

Mântuitorul nostru Isus Hristos a cunoscut firea noastră slabănoagă și de aceea ne-a lăsat și o Sfântă Taină, prin a cărei mijlocire să facem plângere pentru păcatele noastre: este Taina Spovedaniei. Să o căutăm de câte ori ne simțim apăsăți și mai ales acum, în poartă Sf. Paști, ca să ne îndreptăm de cea mai aleasă mângăiere, care stă în a ajunge cu pace și Stănița Inviere. D. Călugăr

Reorganizarea bibliotecilor sătești

Vă spuneam cum problema bibliotecilor sătești nu e nouă la noi. De vreo cincizeci de ani încoace, Astra a vorbit mereu despre rostul lor, iar mai apoi a început ea însăși să le întemeieze, tipărind și cărți anume scrise pentru înzestrarea lor, cunoscuta „Bibliotecă Poporală a Asociațiunii“. Au fost apoi și alte instituții de stat și particulare; bisericile noastre, Fundația „Regele Mihai“, „Cele trei Crișuri“ în părțile bihorene și altele care s'au ocupat cu răspândirea aceasta mai organizată a cărții în popor, prin biblioteci.

Puține din aceste biblioteci și-au îndeplinit însă adevăratele lor menire, puține din ele au devenit așezăminte vii, asemenea școlilor și bisericilor, cum într'adevăr trebuie să fie o bibliotecă de stat. După sărbătoarea întemeierii lor, — căci totdeauna un astfel de eveniment era considerat o sărbătoare și pe drept cuvânt — după această sărbătoare, cărțile ajungeau în cel mai bun caz într'o bibliotecă școlară, de unde le sorbeau slova cu nesaț copiii satului. De multe ori ele rămăneau uitate într'un dulap al președintelui de despărțământ, sau Cerc Cultural care mai dădea, din când în când, câte una din ele țărănilor, fără să-și bată capul cu reinapoierea lor. Firește că sunt și abateri la această regulă, mai ales în părțile Sibiului, Brașovului și ale Ardealului. În cele mai multe cazuri însă cartea s'a risipit, n'a devenit un bun obștesc, așa cum trebuia, strângând lângă ea, an de an, alte cărți, pentru a fi o mândrie a satului.

A mai venit apoi și acest blestemat de războiu, cu distrugerile lui, cu desorganizarea pricinuită de mobilizări, cu sfâșierile la care a fost supus neamul nostru. În deosebi, marele număr al bibliotecilor întemeiate de Astra în Ardealul de Nord au avut de suferit. Urgisita stăpânire horțistă a risipit nu numai bibliotecile pe care le am întemeiat în orașe, unele din ele foarte bogate în cărți, ci și modestele biblioteci sătești, răspân-

dite până departe în cătunele Maramureșului, ale Rodnei sau ale Săcuișimii. Trebuia să dispară orice urmă de carte românească, trebuia ca marea mulțime a nației noastre să cadă, din nou, în prăpastia neștiinței, în tot cazul să nu mai știe de rosturile ei ca neam. Se credea că astfel ea va putea fi mai bine stăpânită.

Am pierdut deci foarte mult în acest ceas greu al neamului nostru și în privința cărții. Să punem umărul pentru a repara această pierdere.

Să învățăm, firește, din pilda trecutului, dar să privim mai ales în viitor. Să avem curajul de a ne recunoaște păcatele și a le îndrepta. Să împrumutăm, fără șfială, exemple dela alții, când mintea noastră luminată ne spune că sunt mai bune.

Epoca de până acum, în dezvoltarea bibliotecilor noastre, se poate asemăna cu epoca plugului de lemn, în agricultura țărănească. Nu știu pe unde va mai fi rămas această unealtă, cu care scurmuș pământul strămoșii noștri dar sunt sigur că acum nu este țaran în cuprinsul României care să nu fie convins că plugul de fier e mult superior, și că bine ar fi dacă satul ar avea cât mai multe tractoare.

Asemenea plugului de lemn, scurmuș până acum și bielele noastre biblioteci sătești, ogorul atât de întelenit al neștiinței. Rosta da fost prea imbelșugată, ne-a dat însă, atâta cât să trăim ceva mai bine, decât înainte, fără ajutorul lor.

Atâta însă nu e de ajuns. Sufletul țărănimii noastre, asemenea pământului binecuvântat al acestei țări, cuprinde comori nebănuite, pe care e păcat de Dumnezeu să nu le scoatem la iveală. Cartea le poate scoate. Firește nu numai ea signură. Dar ajutorul ei este neprețuit. Mai ales cartea organizată în biblioteci.

Cum trebuie organizate aceste biblioteci ca într'adevăr să-și atingă scopul, vom arăta altă dată.

Ionuț

SFATURILE DOCTORULUI

Ceaiul de teiu

Teiul e un arbore, care se găsește pretutindeni la noi în țară. Mai ales la orașe îl găsim pe marginea străzilor, sădit anume acolo și în parcuri. Are o floare care miroase foarte frumos în timpul înfloritului pomilor.

Din florile de teiu se face un ceai foarte bun, care, pe lângă faptul că plăcut la gust, poate fi folosit cu rezultate bune la un număr mare de boli.

Vara, când florile sunt bine dezvoltate, le culegem din pom, le usucăm la soare și le păstrăm într'un saculeț în casă sau pod. Când vrem să faceți ceaiul, luăm cam o jumătate de pușcă și îl punem într'un vas cu apă și îl fierbim la foc 5-10 minute. După fierbere lăsăm să se domolească puțin, aruncăm florile fierte și ceaiul îl îndulcim cu zahăr sau cu miere de stup.

Ceaiul de teiu îl poate bea și omul sănătos. Mai ales azi, când ceaiul nu se găsește și câteodată nici laptele putem să înlocuim aceste lipsuri cu ceaiul de teiu. La tuse, ceaiul de teiu se poate folosi cu mult folos fiindcă curăță plămânii. Când îl folosim contra tusei e bine ca în loc de zahăr să-l îndulcim cu miere de stup. Putem să bem 2-3 pahare la zi. La copii cari și-au stricat stomacul, bine să le dăm una sau 2 zile ceai de teiu în loc de mâncare, dar acest ceai să nu fie îndulcit decât foarte puțin. La răceli, gripă, dureri de cap din cauza răcelii asemenea ne folosește bine acest ceai. În aceste cazuri îl luăm mai ales seara când ne culcăm și putem pune în el și un pic de piramidon sau aspirină. La oarecari mari, când au dureri de stomac sau mașe, sau după mâncări grele care le-au îngreunat sau stricat stomacul, o ceașcă febrinte de ceaiul, poate să aducă mult folos.

Florile de teiu să nu lipsească dintr'nici o casă țărănească. Puneți copiii să adune aceste flori și vă veți mira la câte năcașuri le puteți folosi. Dacă nu se găsește arbore de teiu în copacii muna voastră cumpărați florile din farmacie, căci nu sunt scumpe.

Dr. I. C.

FOISOARA

Gheorghe Pământ

Sunt Gheorghe Pământ.

Iubesc pe Domnul stânt,

Cât și viața mea,

Mai mult ca ea,

Cât sufletul meu,

Ca pe Dumnezeu.

Îmi place munca cu sudori

Și luna cu flori,

Cântecul mizerelor,

Apa izvoarelor,

Noaptea carul mare,

Și luna când răsare.

Frate drag mi-e plugul,

Boli cu jagal,

Hotarele,

Ogoarele

Luncile

Și dealurile.

Surori scumpe-mi sunt nevoile

Și oile,

Anarul,

Grapa și carul,

Dulcele, soaptele,

Mămăliga și laptele.

Mă doare ori ce spine,

Pălămizi, mădăcne,

Baruleni și scâlți,

Rămași nepliuși

Prin holde, livezi

Și lănețe verzi.

Sunt Gheorghe Pământ

Prin plot și văi,

In soare,

Pe răcoare,

Iată scot nutremânt

Din brăgul de pământ.

Mărcuța Săncrăian

„Să dau și eu ceva, din blata agonizanta mea...“

Nenea Irimie dintre părae venea Duminecă dela sf. biserică. Cu capul în pământ, cu mâinile încrucișate la spate, călca rar, părea c'ar căuta ceva pe jos.

— „Ce li-ai pierdut, nene Irimie“, îl întreb.

El ridică capul, stete locului, mă salută curviincios și-mi zise: „Credința, domnule, credința mi-am pierdut-o“.

— „Dumniata“?

— „Nu-i glumă, domnule! Uite, am fost la sfânta biserică și em ascultat predica domnului părinte. Ne-a vorbit despre copiii aceia orfani, ai căror părinți au murit pentru țară. Și eu, păcătosul de mine, care nu am copii; în toată ziua mă împiedec de copiii Crăstiiului; fără să-mi aduc aminte să le dau câte ceva din agonizanta mea. Și pe tatăl lor, pe lo-

nul Crăstiiului. A murit în războiu. A rămas după el cinci copii mici și săracie mare. A trebuit să vie domnul părinte cu predica dânsului, să-mi deschidă ochii, ca să văd și să-mi desfund urechile să aud. Și zic că nu mi-am pierdut credința? Bine am pierdut-o, domnule, pierdut...“

Și nenea Irimie plecă ochii spre pământ, ca un păcătos înaintea judecătorului. M'am despărțit de nenea Irimie, postindu-ne „prânz bun“. La ziua următoare am auzit, că nenea Irimie a dat Măriei Crăstiiului două ferdele de grâu și domnului părinte o sută de coroane pentru copiii orfani.

— „Să dau și eu ceva din agonizanta mea, că prea mi-am pierdut credința“, a zis către domnul părinte, când a dat banii. Iar domnul părinte i-a răspuns: „Să dea Dumnezeu tot români și creștini ca dumniata moș Irimie!“ Petru Dascăl

Indrumări agricole pentru câmp și gospodărie

Cum vindem și cumpărăm

Intotdeauna între ceace a avut de vândut plugarul nostru și între ceace a avut de cumpărat au fost și sunt și astăzi diferențe mari. Produsele muncii lui, grâul, porumbul, orzului, fasolea și celelalte au avut un preț mult prea scăzut față de produsele fabricate.

Deși cu această problemă s'a ocupat foarte multă lume, ea a rămas tot nerezolvată.

Nu vrem să arătăm aci dacă prețurile produselor fabricate se pot sau nu scobi la cele ale produselor agricole. Dimpotrivă, vrem să vedem dacă nu se pot apropia, ei, agricultorii de produsele lor de prețurile produselor fabricate. Adecă deși produsele fabricate ar rămânea la aceleași prețuri, totuși agricultorii să le poată cumpăra mai ușor.

Poate ați auzit, sau dacă nu, trebuie să știți că noi suntem printre ultimele țări, în privința cantităților de cereale ce le producem la jugăr. Noi producem, în medie pe țară, abia 450-500 kg. grâu la jugăr, în timp ce în alte țări ca în Olanda și Danemarca se produc și 1400 kg. la jugăr în Belgia 1300 kg. în Germania 1000 kg. în Cehoslovacia, Franța 800 kg. în Ungaria 650 kg. Și așa, cum e grâul e și cu celelalte cereale și plante pe care le cultivă agricultorii noștri.

Dacă agricultorul nostru produce așa de puțin bucate la jugăr sigur că îi este foarte greu să cumpere produse fabricate. Sigur, că atunci când le cumpără va trebui să dea tot rodul muncii lui, care după cum am văzut este așa de puțin. Dacă, însă, ar produce mai mult, dacă plugarii noștri ar produce tot atâta la jugăr ca și cei din alte țări sigur că lucrurile s'ar schimba. Atunci le-ar fi mult mai ușor să-și cumpere produsele fabricate.

Dar se pune întrebarea: putem noi produce mai mult la jugăr? Putem noi produce ca și agricultorii din celelalte țări europene? Răspunsul e că putem și încă poate că mai mult decât ei, căci pe noi ne ajută pământul bun ca și timpul care numai arareori se întâmplă să fie rău. Pentru aceasta trebuie însă să știm, cum să ne lucrăm pământul. În pagina aceasta a foii o să vedem mereu ce trebuie să facem, cum trebuie să lucrăm ca producem tot mai mult la jugăr. Producând mai multe bucate pe același pământ și cu aceeași muncă, sigur că vom putea, mai ușor, să ne cumpărăm cele necesare dela oraș, chiar dacă acestea rămân și pe mai departe la prețuri ridicate.

Ing. Pop Liviu

SFATURI FOLOSITOARE

Primejdia nutrețurilor înghețate

Să nu dați la animale nutrețuri înghețate, pentru că din cauza aceasta vor căpăta boale de stomac și de mase.

Multe animale hrănite cu nutrețuri înghețate vor lepăda.

Alte sfaturi practice pentru producția de ouă

— Cu ce înlocuim nutrețul verde la găini. — Adăpostul găinilor —
Ce fac alte țări —

Din hrana găinilor ouătoare nu trebuie să lipsească țărățele, care trebuie să alcătuiască o treime din amestecul umed.

Nutrețul verde este necesar găinilor, pentru ca mistuirea hranei să se facă în cât mai bune condițiuni. Vara, acest fel de nutreț se poate găsi cu multă ușurință.

Iarna, când nutrețul verde lipsește, îl putem suplini lipsa prin completarea rației cu sfeclă, foi de varză, boabe de ovăz încolțite, etc. Căpățâna de sfeclă se atârână cu o sfoară cam la 50 cm. de pământ, ca găinile, sărind la ea, să facă și oarecare mișcare, mărindu-le astfel pofta de mâncare.

Pentru formarea coajei oului, găina are nevoie de var. Trebuie să le punem în permanență la îndemână var slins sau moloz de tencuială, căci astfel multe din ouăle pe care le obținem vor avea coaja moale.

Adăpostul găinilor

Încă o cauză care face se scadă producția de ouă este reaua adăpostire a găinilor în timpul iernii. Frigul, umezeala, vântul fac ca ouatul să nu se facă în bune condițiuni, astfel că numărul de ouă va fi mic.

Ce fac alte țări

În America și în țările mari din apus, s'au făcut în ultimul timp în-

cercări, care au dovedit că lipsa de lumină scade deasemenea producția de ouă. Cotețele trebuie să fie bine luminate și pe lângă aceasta curățenia și aerisirea să nu lase de dorit.

Găinile nu trebuie să bea niciodată apă prea rece. Apa de băut trebuie din timp încălzită puțin.

Buna îngrijire a găinilor ouătoare în timpul iernii nu cere atâta osteneală, cât folosim putem avea după aceea. Cu o cheltuială nu prea mare, putem avea câștiguri frumoase, care ar mări astfel rentabilitatea gospodăriei.

Ing. agr. Dumitru V. Cristea

Pentru gospodine

Scoaterea mirosului din ulei

Scoaterea mirosului și a gustului pronunțat dela ulei, se înalătură în felul următor:

Se pune să fiarbă uleiul cu aceeași cantitate de apă, adică 1 litru apă cu 1 litru ulei, până scade toată apă. Se cunoaște că numai are apă că numai fierbe cu bule mari, ci sfârșie.

Se dă jos de pe foc, se lasă 1-2 zile, toate resturile se depun pe fundul vasului.

În timpul fierberii scade cam 200 g. la litru.

Lucia P. Constantinescu

Ingrijirea animalelor înainte de a făta

III

După ce am văzut câte motive de pagubă pot fi aflate în hrănire și nutrețuri să arătăm cum trebuiesc hrănite animalele ce sunt de fătat. Un astfel de animal are trebuință de hrană mai bună și mai bogată în substanțe hrănitore ca un altul, deoarece în corpul unei vaci, lepe, oi sau scroafe, se clădesc o viață și o viață nouă. De unde se iau substanțele acestei noi creații? Din corpul mamei, din sângele ei. Iar ea la rândul ei să le ia din hrană. Iată de ce are trebuință de o hrană mai bogată în substanțe foloșoare. Fân bun și urutală pentru vaci lepe și oi. La scroafe urutala nu va fi simplă, ci un amestec de urulei, deoarece un singur fel de urutală poate nu de corpului totuși, amestecul de urulei este mai bun. O urutală bună pentru scroafele pline, se face amestecând urulele de orz 55%, ovăz 30%, porumb 25% și mazare 10%. Acest amestec se poate folosi combinat cu cartofi fierți sau sfeciă, precum și singur amestecat cu apă.

Să nu se uite că o mână de trifoi sau lucernă din coasa a 2-a sau a 3-a fac atât de bine scroafelor încât nu gătesc cuvinte pentru a lauda. Vara de sigur că o pășune bună, sau un braț de triboi sau lucernă verde, întregeste hrana unei scroafe de fătat și cantitățile din grăunțe ce trebuiesc adăugate se pot reduce mult până la o jumătate sau 1 kg. pe zi.

Dar pe lângă substanțele amintite toate animalele care poartă au trebu-

ință ca în hrană să se găsească și substanța (materia) calciu, din care se clădesc oasele, deci scheletul. În caz că din hrană lipsește această substanță, calciul sau varul pentru clădirea scheletului vițelului, mânzului, mielului și purcelului, sângele îl ia din oasele mamei, așa că cu timpul animalele cari poartă se pot îmbolnăvi de înmuțirea oaselor așa oasele îndolite se pot rupe ușor. Animalele la început schioapă, mai târziu se mișcă greu; vaca se scoală greu, mai târziu nu se poate scula. Asemenea și scroafa, oasele se rup cu ușurință. Dacă ajunge să fete, noii produși sunt slăbănogi și mor. Unele dintre scroafe fată o parte dintre purcei morți. Pentru a preîntâmpina această boală și pagubă mai ales iarna se va adăuga în hrană (pe urutală) zilnic câte 35-50 gr. praf de oase sau cretă furașeră, pentru vacă și iapă și câte 5-15 gr. pentru oaie și scroafă (o linguriță).

Dar ca această adăugire să fie cu rezultate, animalele trebuie să se bucură și de lumină, așa că iarna în zilele cu soare, vor fi lăsate afară să se miște în curte sau ocol. Lumina și mișcarea în aer liber și la soare aduc cele mai mari binefaceri, acolo e viață unde e lumină și mișcare — de ele depinde sănătatea foarte mult.

Să nu vă fie frică de frig! Faceți la grajduri ferestre mai mari să intre lumina în grajd. Cu ea înțep și sănătatea. Med. Vet. Dr. I. Ciucean

Întrebuințarea bălegarului

— Cum să facem împrăștierea lui, — Timpul prielnic pentru căratul în câmp —

Regula cere ca bălegarul împrăștiat pe câmp să fie imediat băgat sub brazdă.

Nu este bine să se facă grămejoare pe câmp și așa să stea câteva zile sau săptămâni până ce vine timpul ca să-l băgăm în pământ. Nu este bine nici să-l lăsăm împrăștiat la soare și vânt, nicăeri și sub nici un chip. Lucru de ispravă se face când mergem încet cu căruța de bălegar și îl împrăștiem, deopotrivă, peste pământ, iar după împrăștiere vine plugul imediat.

Bălegarul care nu va fi îngropat în pământ va fi uscat de soare și de vânt și își pierde puterea de hrănire, așa încât ceea ce vom băga sub brazdă sunt paie uscate, nu bălegar.

Bălegarul uscat de soare și de vânt face mai mult rău pământului, fiindcă paiele uscate stau înfoiate sub brazdă și vântul stăbale și usucă pământul.

Bălegarul uscat de soare și de vânt, pentru a putrezii, ia el dela pământ apă și hrană. Prin urmare ajungem de facem treaba pe dos: uscăm și sărăcim pământul în loc să-l îmbogățim.

Bălegarul uscat de soare și de vânt, nu mai are viață, căci toate ființele din el (care l'au dospit) au murit de uscăciune și astfel ceea ce îngropăm în pământ sunt paie moarte, nu bălegar plin de viață și de hrană.

S'a constatat că dacă se îngropă bălegarul numai după șase ceasuri dela împrăștiere, pierde 52,1% (52,1 dintr'o sută) din puterea lui de hrănire, iar dacă îl îngropăm la patru zile după împrăștiere, atunci pierde cam jumătate (50%) din puterea de hrănire. Și încă, în regiunile mai calduroase, cum este și la noi, pierderea aceasta este cu mult mai mare.

Învățătura care trebuie să ne rămână este aceasta: bălegarul, de îndată ce a fost împrăștiat pe câmp, să fie îngropat imediat sub brazdă. Adică, cât împrăștiem astăzi, îngropăm sub brazdă tot astăzi.

Când se cară bălegarul la câmp, se taie cu casmaua (arșeul sau hârlețul) din grămadă și se ia straturistraturi, de sus până jos pentru a se amesteca cel umed și mai dospit de jos cu cel de sus, care este ceva mai uscat și mai păios. Dacă paiele de așternut au fost tocate, atunci nu mai este nevoie să se mai taie bălegarul iar împrăștierea pe câmp se poate face foarte uniform (deopotrivă) peste tot locul și îngroparea sub brazdă se face fără cusur.

Cu cât ne apropiem de semănat, cu atât bălegarul va trebui să fie mai dospit, fiindcă nu mai are timp să dospescă și în pământ.

Cu cât pământul este mai nisipos cu atât bălegarul trebuie să fie mai dospit.

O regulă generală a îngrijirii este și aceea ca să îngrijim cât mai des însă cu puțin bălegar.

A. V.

INFORMAȚIUNI ULTIMELE ȘTIRI

Abonamente:

Pe un an, pentru țărani și intelectuali dela sate	5000 Lei
Pentru negustori, comercianți și industriași	10.000 „
Instituții și autorități	20.000 „
Abonamente de sprijin	40.000 „
Prețul unui număr	200 „

Duminica ortodoxiei a fost serbată în ziua de 10 Martie a. c. Ca în fiecare an această zi s'a ținut și acum în sala Prefecturii județului după terminarea Sf. Liturghii, o conferință publică. În acest an p. ar. Prot. Stavr. Dr. D. Stăniloae, rectorul Academiei Teologice, a tratat subiectul: Omul în lumina ortodoxiei.

În consiliul de colaborare al plasei Tâlmăciu s'a aprobat ca jumătate din uiumul dela mori să fie împărțit neproducătorilor. Tot atunci s'a hotărât înființarea unor secții ale A. R. L. U. S.-ului, cari în această plasă nu există. Deasemenea s'a cerut controlul unor mori cari macină cu un uium mai mic decât cel legal și s'a adus la cunoștință lipsa de nutreț în care se află vitele intrate în proprietatea statului dela sașii expropriați, cerându-se să se ia măsuri urgente caz contrar aceste vite sunt expuse să moară de foame.

Dau în arendă 5 jugăre teren arabil cal. I. pentru grădinarit și 2 jug. iarbă, pășune și pietriș, în marginea Sibiului, lângă șoseaua națională pe partea a Căminului, (vecin cu grădiniștea Schebesch). Tot acolo o locuință cu șură și grajd de închiriat. Licitajia particulară se va ține în ziua de 30 Martie 1946 oarele 15 la fața locului. Cauțiune se va depune 100.000 lei care se va întregi la o treime din arenda oferită. Alte condițiuni la subsemnatul: administrator de sechestru judiciar **Ioan Giurcoiu** Sibiu, str. Șerpuită 27

Hotărârile congresului extraordinar al Partidului Social Democrat. Duminică 10 Martie a. c. a fost convocat la București congresul extraordinar al Partidului Social-Democrat de sub președinția d-lui Titel Petrescu pentru a lua o hotărâre cu privire la participarea în alegerile electorale, întrucât în ultima vreme s'au creat, în sânul partidului două curente: primul condus de dl C. Titel Petrescu, era pentru ca partidul să meargă singur în alegeri; cel de al doilea curent, condus de dnii Stefan Voitec, ministrul Școlilor și Lotar Rădăceanu, ministrul muncii fiind pentru o listă comună cu partidele cari iau parte la guvernare. După desbateri cari au durat până la orele 2 din noapte, congresiștii au adus o rezoluție în baza căreia partidul Social Democrat va merge în viitoarele alegeri pe listă comună cu Frontul Național Democrat, astfel 233 de voturi s'au pronunțat pentru mergere în alegeri, pe listă cu F. N. D.-ul, 29 de voturi s'au rostit pentru a se merge separat și 60 de delegați s'au abținut dela vot.

Ziua de 6 Martie dată la care s'a împlinit un an de când a fost adus la conducerea țării guvernul Frontului

Național Democrat, prezidat de d. Dr. Petru Groza — a fost sărbătorită, pe întreg cuprinsul țării, prin manifestații populare, cu participarea tuturor cadrelor organizațiilor politice cari formează actualul guvern. Cu acest prilej, la București au fost sărbătoriti toți șefii departamentelor. D. Dr. Petru Groza a rostit o cuvântare în care a stăruit asupra reformelor pe cari guvernul le-a împlinit în cursul unui an de grele încercări și împrejurări firești sfârșitului de război.

S. Ștefărlă & I. Hânsa, „Teșătorii Săliște” Soc. în nume col. din Săliște

Asociații Simion Ștefărlă și Ilie Hânsa, ambii din Săliște înființează o societate în nume colectiv cu firma S. Ștefărlă & I. Hânsa, cu emblema „Teșătorii Săliște” s. i. n. c. cu sediul în Săliște, cu o durată nelimitată, cu un capital de 1.000.000 lei, în părți egale, beneficiind și pierderile suportându-se în părți egale, dreptul de semnătură fiind colectiv.

Urmează semnăturile

Grefa Tribunalului Sibiu Secția III Com. Dosar Soc. 65 | 1946.

Prezentul extras fiind trecut în registrul de ordine la No. 75 din 1946, se vizează de noi pentru publicare și afișare.

Prim Grețier,
Constantin Golovan

Tehnică și meserii

(Urmare din pag. 1-a)

înflorire, pentru că, în afară de felul exercitării meseriei în orașe, ei sunt capabili să formeze centre de răspândire a culturii tehnice agricole. Statul trebuie să practice de acum încolo politică hotărâtă și metodică pentru ridicarea meseriilor. Acestea vor merge mână în mână cu înflorirea gospodăriilor sătești și meseriașii vor deveni tovarășii plugarilor.

Buna stare economică a României impune existența unui mare număr de mici întreprinzători. Prestigiul nostru ca stat nu poate exista fără o bază materială și aceasta o dă, în primul rând, agricultura și meseriile, iar în ce privește meseriile, ne îngăduim să afirmăm că în Ardeal ținta trebuie să fie și în restabilirea echilibrului în favoarea românilor, cari se prezintă încă în stare de infloritate din cauza politicii de persecuție a fostelor regimuri. (im)

S'a redeschis! S'a redeschis!

Restaurantul „UNION”

V. RĂCUCIU

Sibiu, str. Mitropoliei 11

Localul de întâlnire al tuturor românilor.

Mâncări calde și reci
Băuturi bune

În fiecare seară concertează orchestra națională și modernă COMIZA

AVIZ

Toată lumea folosește în călătorie

CECUL DE DECONTARE

AVANTAJI

înlătură riscul pierderii banilor; poate fi încasat imediat la orice oficiu P. T. T.

C. E. C. - Sibiu

Intre război și pace

Situația din Spania — Statornicirea fruntarilor între Jugoslavia și Italia — Manevre militare. — Discursul d-lui Churchill —

Urmărind, fără părtinire, desfășurarea întâmplărilor internaționale din ultima vreme, trebuie să constatăm, că omenirea este pusă din nou, în fața unui nou semn de întrebare și anume dacă ne aflăm pe făgașul cel bun al păcii sau pe acela al unui nou război.

Un răspuns hotărât nu se poate da deocamdată, mai ales că din partea marilor puteri se fac eforturi deopotrivă pentru a se ajunge la o cât mai bună înțelegere. Dar odată cu aceste eforturi pentru organizarea și păstrarea păcii, se pot observa și oarecare semne îngrijorătoare, cari lasă să se înțeleagă că la un moment dat mult dorita pace ar putea să fie tulburată.

Situația din Spania

Știrile sosite din Spania lasă să se desprindă hotărârea generalului Franco, de a ține piept unui atac din afară, chiar cu primejdia de a arunca poporul într'un nou război. Ori acest lucru nu prea este de dorit de către Marile Puteri pe umerii cărora apasă răspunderea față de viitorul omenirii — sătulă de războaie.

Cum se va stinge jeratecul care mocnește sub spuză din Spania, rămâne să vedem. Un lucru trebuie reținut, însă: peninsula Iberică ar putea să fie o nouă piatră de încercare pentru Marile Puteri. Dacă se va putea trece cu bine și peste această răscruce, nu ne îndoiim că sorții păcii sunt tot mai siguri.

Statornicirea fruntarilor italo-jugoslave

O comisiune alcătuită din locșitorii miniștrilor de externe și diferitelor națiuni cari au participat la Conferința Organizației Națiunilor Unite dela Londra, se află în prezent în regiunea Veneția-Julia, dintre Jugoslavia și Italia, pentru a hotărâ și statornici frontiera dintre cele două țări. Se crede că și conflictul dintre Italia și Jugoslavia pe chestiunea drepturilor de stăpânire asupra regiunii Veneția-Julia, ar putea forma o nouă piatră de încercare pentru Marile Puteri, chemate și aci să chibzuiască cu sânge cât mai rece și cu o cât mai mare nepărtinire.

Manevre militare

Din Washinton, capitala Statelor Unite se anunță că armata de uscat,

aviația și marina americană se pregătesc pentru mari manevre în regiunea Oceanului Arctic și în Alaska, precum și în alte regiuni.

Departamentul de Stat american anunță, că vapoare de diferite mărimi și sisteme, precum și așa zise portavioane de câte 40 mii de tone, iau parte la manevrele aflate în desfășurare. În momentul de față — spus telegramele — armata canadiană face exerciții în partea de miază-noapte apus a Canadei. Pe de altă parte, anunță că membrii Statului Major combinat (englez și american) se întrunesc în mod regulat la Washington, pentru a studia planurile militare comune.

O vorbire cu răsunet mondial

Într'una din zilele trecute d. Winston Churchill, fost prim-ministru al Marii Britanii, aflat acum în Statele Unite, a rostit, într'una localitate din Statul Mississippi, o cuvântare cu larg răsunet mondial. În cuvântarea sa fostul prim-ministru al Marii Britanii a stăruit, în mod deosebit, asupra unei alianțe mai stricte între Anglia și Statele Unite, d-sa colind că numai în felul acesta se putea asigura o pace durabilă și sigură.

Aproape toate ziarele din țările noastre s'au grăbit să dea cât mai amănunțite deslușiri importantului discurs. Unele s'au rostit pentru, iar altele pentru a-l susține cu stăruință d. Churchill. Astfel ziarul laburist din Anglia „Daily Herald” scrie că discursul publicat britanic e departe de a fi o apropiere cu Uniunea Sovietică, este cu nepuțință și că numai o alianță anglo-americană ar putea salva pacea lumii. Același ziar ține să precizeze că d. Churchill a vorbit așa cum a vorbit în calitate de persoană particulară, deci nu se poate spune că prin cuvântarea sa ar fi angajat guvernul și poporul britanic. De altfel d. Churchill nu a făcut cunoscut mai înainte conținutul discursului, factorilor răspunzători în politica britanică și externă a Marii Britanii sau Statelor Unite.

Unele ziare din Franța scrie că discursul publicat din Franța a primit un cursul d-lui Churchill cu un mare interes. Ziarul „Times” scrie, că parolele de dreapta sunt satisfăcute, când cele de stânga și în special muniștii văd în discursul bombă o cercare de ațâțare a apusului împotriva Orientului.

Și în Statele Unite părerile, cu privire la discursul d-lui Churchill, sunt împărțite. După unii s'ar putea ca viziunea fostului prim-ministru britanic să contribuie într'una nebanuit de mare măsură la tulburarea păcii.

CITITI ȘI RĂSPÂNDI
FOAIA POPORULUI

„LUMINĂTORUL:” PAGINA BANATULUI

— Redactat de Regionala „Astra” Bănăţeană —

Un suflet tânăr

Foarte adesea auzi spunându-se că vârsta oamenilor nu se măsoară cu anii, ci cu inima. Sunt oameni tineri care îşi par atât de obosiţi de viaţă încât te miră că nu li-s tâmpile albe. Parcă toate necazurile prin care a trecut omenirea s'ar fi abătut peste creştetul lor şi greul tuturor numai ei l'ar fi dus. Şi sunt pe de altă parte oameni la cari greutatea mulţilor ani pe cari îi dăc în spinare n'au reuşit să lase nici-o urmă de oboşală. Inima lor este tânără, sufletul lor este plin de vigoare. La o vârstă la care poate ar avea dreptul la odihnă, ei încep iarăşi şi iarăşi, sălărgă, se sbat şi împlinesc în lume un rost mai înalt decât acela de a privi numai la ce fac alţii. Acestea sunt sufletele mari, pline de avânturile cari dau valoare vieţii omului.

În zilele trecute am primit la redacţie o scrisoare dela un astfel de om. Bătrânul Ioan Oros din Bărgăiş, judeţul Târnava Mare, membru al „Astrei” încă din 1897, ne scrie că citind în „Foaia Poporului” apelul pentru întărirea „Astrei” s'a apucat îndată de lucru şi a convins o persoană să se înscrie ca membru al „Casei Naţionale”, plătiind 5000 lei, 8 membri fondatori, cu câte 2000 lei, 10 membri pe viaţă, cu câte 1000 de lei şi 11 membri activi, trimiţând cotizaţiile tuturor. Mai adaugă apoi în scrisoare inimosul român că se grăbeşte să fie cel dintâiu care să trimită tabloul şi banii. Dar nu s'ar supăra dacă i-ar lua-o alţii înainte, căci el e om bătrân, de 73 de ani...

Străduinţa aceasta de a ajuta „Astra” a unui om care, cum aminteam, ar avea poate dreptul la odihnă, are o deosebită valoare, asemeni banului văduvei despre care citim în Sfânta Scriptură şi noi ne grăbim să-i mulţumim pentru ea şi pentru grija pe care ne-o poartă.

Pilda lui, pe de altă parte, este demnă de imitat şi din partea altora, bătrâni sau tineri, din partea tuturor celor cari îşi dau seama de mentrea înaltă a „Astrei”
I. V. Sp.

Cântec din Salaj

Frunză verde de pe pom
Te-am iubit şi n'ai fost om:
Ai fost o gură căscată,
Şi te-a ştiut lumea toată.

Când ai şti tu, măi badiţă,
Cât dor duce-o' mândrujiţă,
Ai lăsa şi cătănie,
Ai lăsa şi plugărie,
Ai lăsa şi sat şi casă,
Ai lăsa mâncarea n masă,
Te-ai scula când dormi mai bine,
Şi-ai veni pe loc la mine.

Maică nu mă blăstăma
Că nu fac pe voia ta:
Şase boi şi şase junci,
Nu-s ca buzele de dulci,
Patru cai dela căruţă
Nu-s ca scumpa mea draguţă.

(Din colecţia Căpit. Onisifor Borcea)

Case Naţionale din Caraş

Cercul Cultural „Astra din comuna Secăşeni de sub prezidenţia dlui Nicolae Vucu Secăşanu şi cu stăruitoarea muncă a brigadierului pensionar Madina, au refăcut complet cu ajutorul tuturor membrilor Astrei, sala de lectură din Casa Naţională, cu mobilier şi dulap pentru biblioteca devastată în timpul războiului. Tineretul din şcolile secundare şi universitare, a dat o reprezentatie teatrală. Din beneficiul acestela se vor cumpara deasemenea cărţi pentru biblioteca Cercului.

In comuna Broşteni

Un grup de săteni ajutaţi de studenţi au adunat peste 200.000 Lei dintr'o singură reprezentatie teatrală. Suma a fost dată pentru reparaţia Casei Culturale distrusă de o furtună puternică.

În comuna Cuichiciu Reuniunea de Cântări „M. Eminescu” a adunat o cantitate mare de alimente cari apoi au fost vândute pentruca din preţul primit să se cumpere materiale pentru construcţia unei Case Culturale în comună.

Din numeroase Cercuri Culturale ne vin ştiri că membrii „Astrei” s'au apucat din nou să ere în ogorul întelenit al ridicării culturale a satelor. Aşa Cercul Cultural din comuna Navac, şi-a relăcut rândurile. Alături de bătrânii luptători ai „Astrei” s'au adăugat şi tinerii care au făcut războiul. Toţi pun umăr la umăr pentru construcţia „Casei Culturale”.

In comuna Berlişte

Harnicul, preşedinte al Cercului Cultural inv. dir. Stoescu Florea, se frământă cu toţi membrii din Comitet cu fruntaşii satului, pentru a găsi o cale de a construi o „Casă Naţională” mai încăpătoare, care să cuprindă o sală de cetire, una pentru probele de cor şi muzică, alta pentru sediul cooperativei şi una pentru teatru şi joc. Ar fi bine s'o poată face. Această instituţie pe lângă biserică, şcoală, baia cu dispensarul sau, băncile populare, ar întregi de minune aşezămintele satului plin de puteri şi strădăni, care năzuesc toate spre ridicarea nivelului cultural al berliştenilor.

FELURITE

Se repatriază evreii. Ziarul Timpul anunţă că primele grupuri dintr'un număr mai mare de evrei au început să sosească ziinic din U. R. S. S. Comitetul american de ajutorare a evreilor dă fiecăruia câte 30.000 lei, urmând ca după aceea să li se dea ajutoare mai mari pentru a se reface.

În Bulgaria s'a votat o lege prin care toate averile căştigate din 1935 încoace prin speculă sunt confiscate de stat.

tele satului plin de puteri şi strădăni, care năzuesc toate spre ridicarea nivelului cultural al berliştenilor.

La Milcoveni

La o distanţă abia de 2 km., toţi pe graniţa de sud-vest a Banatului, în comuna Milcoveni, un alt Cerc Cultural al Astrei, condus de d. sub-inspector Bena Petre, caută să se întrecă cu berliştezii. Preotul, Balmez, originar din comună, dar acum plecat pentru totdeauna din rândurile noastre a donat Cercului nostru un intravilan cu condiţia, ca pe acesta să fie zidită „Casa Naţională” pentru cultura minţii, a sufletului şi a sănătăţii consătenilor săi. Imprejurările războiului au împiedecat Cercul nostru să pună în faptă dorinţa părintelui Balmez. Membrii Cercului cu fruntaşii satului acum caută toate mijloacele pentru a aduna materialul de construcţie. Ei vor bătători toate căile să aducă la îndeplinire gândul mare al răposatului şi astfel pe graniţa Banatului se va ridica încă o făclie luminoasă a culturii româneşti, care îşi va trimite razele sale binefăcătoare până în satele cele mai îndepărtate.
Correspondent

Sirigături

— Din Banat —

Frunză verde lemn de plop
După mândra mă potop:
Ziua nu am stămpărare,
Noaptea nu am alinare.

Când n'o văd o zi şi-o sară,
Frigurile mă prind iară
Şi când n'o văd peste zi
Noaptea nu pot adormi...

Când m'ajunge dor de ducă
Dealul mi se face luncă.
Când m'ajunge dor de mere
Dealul mi se face şes...

Frunză verde de pelin,
Toate trec şi iară vin
Numai dorul ce-am iubit
S'a dus şi n'a mai venit...

Mândră eşti mândră la sat,
Dulce eşti la sărutat;
Mândră eşti ca busuţoc
Şi la sărutat ca focu

De uşor ce mi-s uşor
Săr ca jarca nitr'un pictor,
Câteodată şi pe vatră,
De pe vatră pe cuptor
În cetatea măşelor...

Sufflă vântu nu înceată,
Dorul mândrii nu se gată,
Şi din luncă şi din nor
Vine numai dor şi dor...

Activitatea unui cerc cultural al Astrei din Banat

Printre Cercurile Culturale ale „Astrei” din Banat cele mai bine organizate este şi Cercul Cultural „Astra” din comuna Izvin, judeţul Timiş-Torontal. Acest cerc a fost organizat în anul 1943 sub conducerea părintelui Lazăr Cincu şi după o activitate de aproape trei ani, a organizat 14 şezători, din cari două cu caracter religios-oral.

Astăzi cercul cultural num. 167 membri, între cari toţi intelectuali din comună, cari din primul moment s'au încadrat în rândurile Astrei, dând dovadă de înţelegerea momentului şi servind drept exemplu pentru multe comune din Banat.

Cercul Cultural din Izvin după un început greu merge astăzi pe undrum sigur, reuşind să aranjeze sala căminului cultural cu tablouri istorice, diferite vederi din ţară, tablouri cu diferite ornamente şi motive de cusături şi covoare româneşti. Deasemenea are un bun aparat de radio, prin cumpărarea căruia a rezolvat o mare problemă care preocupa de multă vreme intelectualii satului. Cercul Cultural mai are şi o bibliotecă de aproape 1000 volume din care nu lipseşte „Biblioteca agricolă a ziarului Universul, care este atât pe necesară pentru pregătirea tineretului dela sat, şi de 24 reviste şi gazete pe cari cercul cultural le pune regulat la dispoziţia membrilor săi şi din care nu lipseşte cele mai de seamă ca: „Foaia Poporului”, „Albina”, „Ogorul Românesc” etc. Tot aci se mai găsesc diferite jocuri distractive pentru tineret

ca: şah, table, etc. cari dau posibilitatea tuturor tinerilor să-şi petreacă cât mai plăcut timpul liber de care dispun.

În planul de realizări pentru viitor se urmăreşte cumpărarea unui armoniu, care va ajuta la instruirea corului, un patefon cu plăci care va completa programul posturilor româneşti de radio în Dumineci şi Sărbători, precum şi aranjarea unui joc de popice.

De prezent se lucrează la electrificarea căminului cultural care va costa aproximativ 400.000 lei.

Fondurile de întreţinere ale cercului provin din cotizaţiile membrilor şi din venitul şezătorilor.

Regionala Bănăţeană „Astra” din Timişoara este mândră de cercul cultural din comuna Izvina carei activitate poate servi drept exemplu pentru multe alte cercuri culturale.

Merită o menţiune specială pentru munca depusă în cadrul acestui cerc cultural, părintele Lazăr Cincu în calitate de preşedinte, inv. dir. Nicolae Teodorescu, vice-preşedinte al Despărţământului Reaş, inv. Petru Miş, secretarul cercului pregătind cercurile şezătorilor culturale reuşind în pregătirea şi realizarea lor o execuţie bună, inv. Ştefan Guzun, D-na inv. Paraschiva Guzun, D-na inv. Erhan Vera, D-ra inv. Letiţia Doboş, precum şi toţi ceilalţi intelectuali ai comunei, cari colaborează în mod sincer şi desinteresat pentru progresul şi propăşirea cercului.

Corresp.

